

DIRECTORA
ESTHER VERA

DIRECTOR FUNDADOR
CARLES CAPDEVILA

DIRECTOR ADJUNT
IGNASI ARAGAY

SUBDIRECTORS
DAVID MIRÓ,
CATALINA SERRA,
JORDI CORTADA,
SÍLVIA BARROSO,
GEORGINA FERRI

DIRECTORA D'ART
CRISTINA CORDOBA

EDICIÓ PAPER
ROSA RODON
EDICIÓ DIGITAL
ISAAC SALVATIERRA
POLÍTICA
MAIOL ROGER
INTERNACIONAL
MARC VIDAL
ECONOMIA
ÀLEX FONT
SOCIETAT
ELENA FREIXA
CULTURA
LAURA SERRA
COMUNICACIÓ
ÀLEX GUTIÉRREZ

ESPORTS
TONI PADILLA
DELEGACIÓ A MADRID
DANI SÁNCHEZ UGART
LLENGUA
ALBERT PLA
FOTOGRAFIA
XAVIER BERTRAL

EDICIÓ DE PREMSA
PERIÒDICA ARA, SL

PRESIDENT
FERRAN RODÉS
CONSELLER DELEGAT
SALVADOR GARCIA RUIZ
DIRECTORA
FINANCERA
FOIX VALDÉ
DIRECTOR DE
MÀRQUETING
ORIOL LLEVAT
DIRECTOR COMERCIAL
SERGI GERMÁN
DIRECTOR DE NEGOCI
ORIOL CANALS
DIRECTOR DE
TECNOLOGIA
MARC CAMPRODON

C/ DIPUTACIÓ, 119
08015 BARCELONA.
TELÈFON: 93 202 95 95.

ATENCIÓ AL
SUBSCRIPTOR:
902 281 110
subscripcions@ara.cat

TEXT LEGAL
Edició de premsa periòdica
ARA es reserva tots els
drets sobre el contingut del
diari ARA, els suplementos i
qualsevol producte de
venda conjunta, sense que
es puguin reproduir ni
transmetre a altres mitjans
de comunicació, totalment
o parcialment, sense prèvia
autorització escrita.

Difusió controlada
per l'OJD

EL DIARI D'AHIR

Fe d'errades: L'ARA agraeix als lectors que ens facin arribar els errors que detectin en el contingut dels articles. Un cop confirmat l'error, l'ARA publica la fe d'errades en aquesta mateixa columna. Podeu fer-nos arribar les vostres esmenes a opinio@ara.cat.

DEBAT

CONSULTEU MÉS ARTICLES A L'ARA.CAT

Una nova mirada sobre el paisatge quotidià

Al conjunt de Catalunya un 94% del territori és sòl no urbanitzable, és a dir, està considerat incompatible amb el desenvolupament urbà, ja sigui perquè és mereixedor de protecció especial o bé perquè la seva urbanització aniria en contra del desenvolupament sostenible del territori. Existeix, doncs, cert consens polític i social d'establir com a prioritària la necessitat de preservar-lo i protegir-lo, amb la voluntat de reservar aquest també anomenat *medi rural* per als usos propis de l'agricultura, la ramaderia i l'explotació dels recursos naturals.

Sense obviar la importància que continua tenint la preservació dels valors ambientals i la gestió que s'hi ha de dur a terme, és hora de plantejar-se si l'àmbit rural pot oferir noves oportunitats en una societat en constant transformació, amb un present i un futur marcats per les tecnologies de la informació i la comunicació.

Catalunya té actualment més de 500.000 edificacions en sòl no urbanitzable. Edificis industrials, granges..., alguns dels quals en desús, on cal intervenir ja sigui per poder ubicar-hi noves activitats o senzillament per enderrocar-los. Però la normativa actual limita molt les intervencions que s'hi poden fer, i és en molts casos inflexible a l'hora de plantejar-hi noves activitats que haurien de poder ser compatibles, i que de ben segur enriquirien el teixit econòmic del territori on s'ubiquessin.

En paral·lel al seu ús, una altra qüestió important és el paisatge que anem conformant amb aquest patrimoni edificat. Les granges, les naus, les edificacions agrícoles o d'altres tipus haurien d'estar subjectes a unes mínimes regles d'adequació dels nous paisatges que van recreant, de manera que es garantis la seva correcta integració en l'entorn. Així com la legislació i el planejament urbanístics han incorporat en gran manera les demandes ambientals, també ens cal integrar plenament el paisatge en la planificació urbanística local.

Però, quins paisatges i com intervenir-hi? En un medi rural tan colonitzat i an-

ESTEVE COROMINAS

ARQUITECTE

tropitzat com el nostre, en el qual intervenen molts actors... ¿tenim eines i consens per regular o construir nous paisatges? Què considerem acceptable, i quins paisatges malmesos s'haurien de restaurar?

Si ho mirem amb ulls crítics, no es difícil identificar les intervencions que considerem negatives o les *andròmines* que afecten el paisatge més proper a la

nostra activitat quotidiana. ¿No seria hora d'intervenir i restaurar les ferides ja existents? Hauria de ser fàcil identificar en cada municipi les instal·lacions que afecten més negativament el paisatge de l'entorn de les carreteres o els accessos al nucli urbà, i hauria de ser generalment senzill i poc costós incorporar-hi arbrat o altres mesures de renovació. Tampoc hauria de ser complicada ni costosa la integració visual i paisatgística d'algunes de les antigues urbanitzacions dels anys 70 que colonitzen les muntanyes de molts àmbits turístics, en algun cas amb molt poca fortuna. Amb un tractament cromàtic i de revegetació es podrien minimitzar els impactes visuals llunyans sobre la serra de l'Albera, o la del Montnegre, o d'altres indrets notoris que tots tenim al cap.

Les contínues necessitats de la nostra societat fan que constantment modifiquem i conformem nous paisatges amb noves actuacions o instal·lacions, i en la majoria dels casos perdem identitat i banalitzem els paisatges més propers i quotidians. Les noves construccions no haurien d'incidir negativament en aquestes visuals obertes del paisatge que més valorem, ni afectar la visualització de les façanes dels nostres pobles, ni enlletgir les entrades de les ciutats. Segur que és possible configurar un paisatge menys àrid, més amable i menys banal en els nous àmbits comercials o industrials que implantem repetidament a l'entrada de moltes de les nostres ciutats i pobles.

En un petit país com el nostre, contrasta la cura i la qualitat del disseny de què presumim amb la poca atenció a l'hora d'endregar el paisatge més proper. La futura llei del territori que prepara la Generalitat de Catalunya és una gran oportunitat per, amb una nova mirada, sensibilitat i eines noves, incorporar mesures en el planejament urbanístic local per intervenir en la configuració del paisatge més proper. De tot això els arquitectes n'hem parlat al Simposi del Sòl No Urbanitzable, celebrat en el marc del Congrés d'Arquitectura que enguany organitza el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

XAVIER BERTRAL

Catalunya té més de 500.000 edificacions en sòl no urbanitzable. Algunes estan en desús: cal ubicar-hi noves activitats o enderrocar-les